

5-08

Grod- Bladet

KLUBBFAKTA SDK GRODMÄNNEN TÄBY

Adress: Box 211 18323 TÄBY

Postgiro: 853894-4

www.grodmannen.com

Klubben bildad den 1 mars 1972. Grodbladet, klubbtidningen utkommer i februari, april, juni september, oktober och december. Presstopp för bidrag är 25/1, 25/3, 25/5, 15/8, 28/9 och 25/11. Annonser: Ett nummer av Grodbladet: ½ sida 100:- helsida 150:- Helår: ½ sida 500:- helsida 800:-

Medlemsavgifter 2008

Med anslutning till SSDF: Familj 650:- Senior 500:- Junior 200:-

Utän anslutning till SSDF: Familj 450:- Senior 300:- Junior 100:- Dubbelansluten 300:-

(Det finns möjlighet att frånsäga sig SSDF anslutning. Vilket innebär att man inte har deras förmåner som t ex försäkring, dumpningsfonden och Sportdykaren. Våra egna förmåner som klubben erbjuder kvarstår.)

Grodmännens Styrelse

Ordförande: [Stefan Mann](#) Granskogens Gård 2 647 91 MARIEFRED 0159-203 02 0735-26 81 29

Vice ordförande: [Johan Finnved](#) Mosstorpsvägen 50 183 30 TÄBY 08-7688255

Sekreterare: [André Gerlitz](#) Sportvägen 27 187 35 TÄBY 08-473 03 79 0704-20 16 19

Kassör: [Thomas Wiberg](#) Kragstalundsvägen 75 186 54 VALLENTUNA 08-510 125 76 0731-80 24 71

Redaktör: [Lars Åke Fröberg](#) Rostockvägen 30 187 41 TÄBY 08-768 13 65 0708-76 83 22

Funktionärer

Säkerhetsombud: [Per Carlsson](#) Sippvägen 31 183 63 TÄBY 08-756 61 94

Ungdomsledare: Vakant

Webbmaster: Vakant

Materialförvaltare: [Kristen Andersson](#) Lansenvägen 58 187 62 TÄBY 08-756 77 12

Klubbmästare: Vakant

Utfärdsansvarig: Vakant

Dykledare

NAUI Instructor #24833 Stefan Mann 0735-26 81 29

NAUI Instructor #36238 Lars Åke Fröberg 0708-76 83 22

Stefan

André

Thomas

Lars Åke

OMSLAGSBILD: ” CYKLOPHAVERI PÅ DIGERHUVUD 2008-09-21 ”

Ordis har ordet

Sommaren är över med skön ledighet och, förhoppningsvis, mycket dykning! För min del blev det ingen semester, utan mera ett sommarlov på 8 veckor som faktiskt inte innehöll ett endaste dyk! Lämnade nämligen in min regulator på service i början på juni och kunde, av diverse olika anledningar, hämta ut den i början på oktober!

Som ni vet så tillsatte årsmötet i februari en arbetsgrupp för att undersöka möjligheten att utjämna snedfördelningen av intäkter och kostnader mellan sportdykning och fridykning samt även titta på om det går att höja den relativa låga aktivitetsnivån inom klubben.

I slutet på maj, vid ett extra insatt årsmötet, presenterade arbetsgruppen ett förslag på en lösning som mötet klubbade igenom. Detta förslag, som har finslipats under sommaren, sjsatts nu och erbjuder oss medlemmar en rad fördelar.

Klubben inleder ett samarbete med Fantasea, Tomtebogatan 4, i Stockholm

www.fantasea.se

vilket ger oss nedanstående förmåner:

- Tibble lördagar kl 18.30-21.00 varje lördag året runt med start fr.o.m nu!
- 4 exklusiva Grodmanskvällar med olika teman för medlemmar, familjer eller potentiella medlemmar inkl 2 instruktörer, utrustning och luft!
- Luft för 10/20 kr & nitrox 36% för 20/40kr (enkel/dubbelflaska)!
- Utbildning/provapå-checkar värda 500-990:- till alla medlemmar!
(Gäller fr.o.m kalenderår 2009, men du kan ju redan nu betala nu in för 2009
och få tillgång till alla förmåner i 14.5 månader!!!)
- Fri luft till alla som medverkar på utfärder med Grodmännen!
- Grodmännen får 25% rabatt på utrustningshyra!

Klubben har alltså sagt upp sin egen tid på tisdags kvällar för att dela poolen med Fantasea på lördagar enligt ovanstående tider. Vi slipper att betala egen poolhyra som kostade klubben i runda tal ca 18 000 kr. Självklart får Fantasea betalt för pooltiden och resterande pengar/besparingar finansierar de övriga förmånerna vi medlemmar tar del utav.

Detta innebär att vi medlemmar får mer pooltid, fri luft vid utfärder, mer rabatter och förmåner, temakvällar och en utbildningscheck värd 500-990 kr, Grodbladet, medlemskap i SSDF och en aktivare klubb. PUST!!

För bara 500:- per år!

En liten insats krävs det dock från dig som medlem:

Vi behöver ha in en fungerande e-mailadress, dels för att du skall få dina koder till grodbladet-online samt för att få meddelande om att ett nytt nummer av Grodbladet ligger redo för nedladdning! Maila till din adress webmaster@grodmannen.com så får du allt det du behöver ha!

Känner du att behöver ha hjälp med hur man gör för att ladda ned Grodbladet (fördelarna är många, alla bilder är ju i t.ex i färg, klubben sparar en massa pengar, miljövänligare etc) ring mig på 0159-20302 under kvällar och helger så guidar jag dig gärna steg för steg hur man gör. När man sedan väl vet hur enkelt det är så går det bara av farten!

Tycker du att det trots allt är för krångligt, så printar jag själv ut ett exemplar och skickar det till dig som brev.

Ju fortare vi får din e-mailadress, desto fortare får du nummer 5 av Grodbladet som alldeles strax, eller rentav redan nu, ligger on-line!

Då syns vi vid poolen på lördagskvällar mellan 18.30-21.00!!

Mvh

Stefan Mann
Ordförande SDK Grodmännen
ordforande@grodmannen.com

Dykarna mötte knölvalen under ytan

TYLÖSAND

En knölval var sent i går eftermiddag inne i Laholmsbukten och jagade sill. Den väckte stor uppståndelse i Tylösand, men mest upphetsade blev de två dykare som fick närkontakt med valen från bara ett par meters håll.

De var i Tjuvahålan för att testa nyinköpt utrustning och låg vid ytan och snackade med varandra när valen nyfiket kom intill dem.

– Björn skrek att det var en ubåt och jag trodde under en sekund att det var en sopsäck som kom flytande i vattnet, berättar Lars Henriksson Kruse.

När de äntligen förstod vad det var fråga om och valen då hunnit utom synhåll, gick de ned på tre till fyra meters djup och letade.

– Vi hittade den inte där vi trodde. Sikten var bara tre meter i vattnet. Plötsligt kom den rakt mot oss och visade sin ljusa buk när den passerade. Vi såg också knölna på hakan, berättar Lars och tillägger att han uppskattar längden till drygt fyra meter.

– Vi hade bara halvfyllda flaskor med luft och inte med oss undervattenskameran. Men det gör inget, detta är den största dykoplevelsen jag någonsin haft, säger den andre dykaren, Björn Petersson.

Lars Henriksson Kruse instämmer. Han och Björn Petersson är erfarna dykinstruktörer och har tidigare sett såväl revhajar som djävulsrockor i tropiska vatten. De hade aldrig någonsin föreställt sig att få se en val under en dykning hemma i Halmstad.

Möjligen var Ann-Margret Sundvall först att se den i går. Hon har sommarstuga i Tjuvahålan och strax före klockan 18 var hon på väg ned till bryggan för att ta sig ett kvällsdopp. Hon kom inte så långt.

– Jag bara skrek till till min man. Såg du? Det är en val!

Knölvalen var då inne i viken i Tjuvahålan och på landsidan om Björn och Lars som samtidigt höll på att förbereda sitt dyk.

Ann-Margret Sundvall kunde efter hon sett valen bryta ytan med sin rygg fortsätta att följa den med ögonen när den avtecknade sig som en mörk skugga i vattnet, där det bara var tre till fyra meter djupt. Knölvalen uppehöll sig sedan utanför Tjuvahålan i en drygt timmes tid och gjorde vida svängar med 300–400 meters radie under vilken den då och då kom upp till ytan, bland annat för att hämta luft.

– Den jagade troligtvis sill. Beskrivningen på hur den har simmat tyder på det, säger Anders Nilsson, biolog och ansvarig för informationen om valar som samlas in av Naturhistoriska museet i Göteborg. Anders Nilsson tror att knölvalen i Halmstad är samma individ som setts både i Öresund och utanför Bornholm i södra Östersjön under den senaste månaden.

Det är en ung knölval, hälften så stor som en vuxen. Besök av knölvalar tätt inpå de svenska kusterna är inte så vanliga, men valarten finns i alla jordens hav.

– **Denna kan vara** uppåt sju meter lång, att döma av de observationer vi fått in, säger Anders Nilsson. Han säger också att om tillgången på sill i Laholmsbukten varit god för valen är chansen stor att den håller sig kvar ytterligare några dagar samt att den som är nyfiken på att få se valen har ganska goda möjligheter till att få göra det.

Mot Tylö fyr. Knölvalen rörde sig bara något hundratals meter från land när den rundade Tyludden vid 19.30-tiden igår. Här syns dens blanka stjärtfena när den dyker. Den simmade i vida cirklar och jagade troligtvis stim av sill som närmast sig de innersta delarna av kusten.

Hallandsposten 2008-08-25

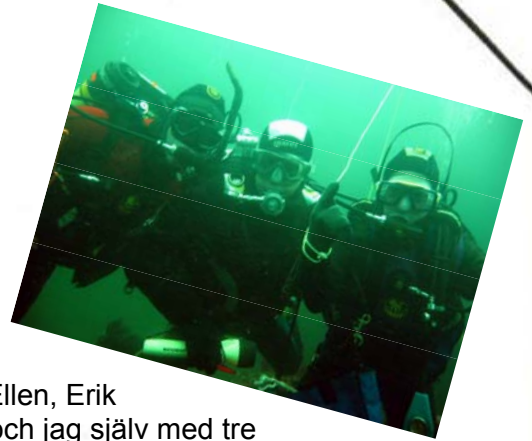
lyckliga dykare. Björn Petersson oich Lars Henriksson Kruse har just kravlat upp ur vattnet efter det omtumland mötet med en stor val som kom simmande ända intill dem.

Sakral dykning på Gotland

18-21 September 2008

Så var det dags igen, hösten står för dörren, i år mer tydligt än tidigare. Kanske Gud tänker klimatsmart och startar extra tidigt. Vi hade i alla fall planerat mer sommar längre och därför åkte vi 4 veckor tidigare i år än 2007.

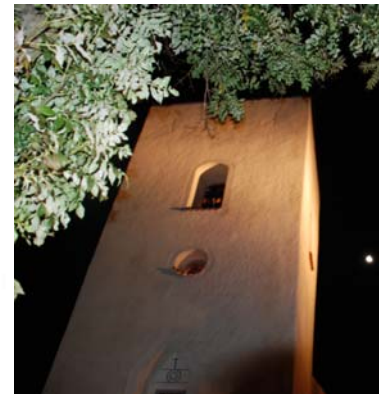

Vi var Familjen Håkan Holm, Thomas Magnusson med dotter Ellen, Erik Hägglund, Per Flogvall, Fredrik "Agria Djurförsäkring" Ekholm och jag själv med tre döttrar. Totalt blev det alltså 3 dykpar och 7 livsnjutare.

Fredag, lördag och söndag - Alla dagar blev det perfekta djupa klippväggsdyk på Digerhuvud. Kan det bli bättre? Vi testade både platser strax norr om skrevan och på söndag förmiddag även en parkering innan. Detta var verkligen ett lyckokast. Inte bara för oss (dykplatsen var än bättre än skrevan) utan även för ett gäng dykare med "Keno" dialekt. En av dessa dykare hade nämligen missat att fylla sina flaskor, och med en resa ända från Visby samma morgon kan ni förstå hur han kände sig innan, och efter, att vi kom... ett gäng 08or med K O M P R E S O R !!!

"Gud vare med er", tur att Fredrik, Håkan och jag hade varit på Gudstjänst i Fårö Kyrka natten innan efter ett par öl och Whiskeys från dubbel Hs förråd under förarsitsen på sin VW. Detta räddade hans dykdag. Det var väl första gången Grodmännen gjorde

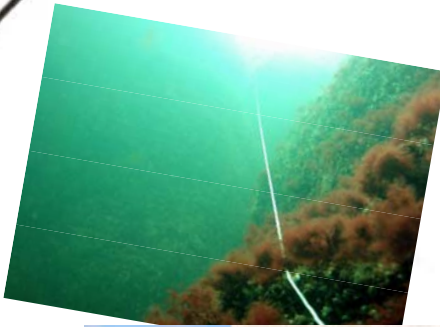

Gudstjänst innan ett söndagsdyk, eller? (Fårönatta som var just denna lördag avslutas nämligen med detta).

Kvällarna bestod som vanligt av ett par timmars kompressordunk, gitarrövningar, musik, öl, chips, bastu och serverade middagar. Inte mer att nämnas kring detta. I år hade vi även fotboll i korridoren, utan att fönsterskivorna fick lida.

grodbladet

Hela fredagen och lördagen planerade och lobbade HH för att besöka K3 museet i Fårösund. Han hade "en kompis" från K3 kamratförening som kunde ge oss en guidad tur på Museet.

HH fick till slut igenom sitt besök och alla deltog, faktiskt. Nu, i backspegeln, måste man nog erkänna att det var ett lyckat val, jämfört med ett fint vägg dyk på ostkustens bästa dykplats ☺. Många lumpar minnen vädrades och vi lärde oss att desarmera minor av olika slag.

Gotland 2009? Ja, planeringen är redan i full gång. Redan nu har 5 platser belagts, kompressorn är fixad och FBU kursgården bokad (samma tid). 2009 åker vi redan med 11 färjan på torsdagen.

/André

Dyklogg, Grodmännen Gotland 2008

Dyk plats	Dykpar	Mängd luft	max djup	max tid	ner	upp
1	Kvika Fredric Per		30	50	11.21	11.58
2	Kvika André Erik		30	45	12.06	12.44
3	Kvika Håkan Thomas		30	45	12.25	13.03
4	-10- André Fredric		30	40	15.52	16.30
5	-11- Håkan Thomas		30	40	15.50	16.29
6	Kvika André Erik		35	45	10.45	11.19
7	-11- Fredric Per		30	45	11.10	11.47
8	-11- Håkan Thomas		25	45	11.25	12.10
9	-11- Håkan Thomas		25	40	11.03	11.47
10	-11- Erik André		35	45	11.23	12.02
11	-11- Fredric Per		35	45	14.23	15.02
12	Dagmar Thomas Håkan		30	45	14.26	15.18
13	-11- André Erik		35	45	10.03	10.44
14	-11- Fredrik Per		35	45	10.05	10.44
15			35	45	10.07	10.38
16						
17						
18						

Fyllningar:
 Thomas IIII
 Fredric IIII
 André IIII
 Håkan IIII
 Per IIII
 Erik IIII

Vrakfynd gör blyxtvisit på land

Dalarövrakets galjonsfigur, ett Wasa-lejon i ek, har gjort en blyxtvisit på land.

I MÅNDAGS hämtades lejonet från 30 meters djup vid Edesön utanför Dalarö - under torsdagen återplaceras 1600-tals utsmyckningen på sin rätta plats, i Östersjöns bottensediment.

- Ur vår synvinkel är vrakplatsen unik 1600-tals miljö och bör bevaras som den är, som ett museum under vatten. I arbetet med en dykpark hoppas vi att Dalarövraket och andra vrak i området, ska bli tillgängliga för allmänheten, säger Pernilla Flyg, arkeolog och projektledare för dykparkprojektet.

Dalarövraket, vars identitet är okänd, upptäcktes 2003. Fartyget är cirka 20 meter långt och ovanligt välbevarat. Vraket har utsatts för skadegörelse, och sedan flera år tillbaka råder dykförbud vid samtliga vrak vid och omkring Dalarö.

Fynd på vrakplatsen tyder på att fartyget ägdes av en engelsk adelsfamilj. Det var bestyckat och en kanon står kvar i en lavett på halvdäck. Lejonutsmyckningar var vanliga på 1600-talet, och med hjälp av en optisk 3D-skanner, inlånad från Vasamuseet, har Dalarövrakets lejon dokumenterats med en noggrannhet ned till en tusendels millimeter.

- **MED MODERN** datateknik kan vi sedan rekonstruera lejonet tredimensionellt, in i minsta detalj. I en framtida utställninghall, som jag hoppas blir här i tullhuset, kan vi sedan visa en tidsenlig bild av Dalarövrakets galjonsfigur, berättar Pernilla Flyg.

På 1600-talet var lejonet en symbol för makt, och utsmyckningen av fartygen var ett sätt för ägaren att visa omvärlden sin ställning och status. Dalarövrakets lejon har enligt marinarkeloger stora likheter med de lejonfigurer som har bärgats från regalskeppet Wasa.

- Den bevaras bäst i sin naturliga miljö, på botten framför Dalarövrakets förskepp. Det blir ett givet besöksmål när dykparken blir verklighet, säger Pernilla Flyg.

I ett reportage i DN den 24 augusti berättade vi om de vrak som finns gömda i farvattnen mellan Mysningen och Jungfrufjärden. I arbetet med en dykpark är knäckfrågan just nu lagstiftningen. Statens Maritima Muséer vill både bevara och visa upp det kulturarv som finns utanför Dalarö.

- **KULTURMINNESLAGEN REGLERAR** hur vi går vidare, ett förverkligande kräver dispens. Jag hoppas att dykverksamhet med certifierade guider kan komma i gång under 2010, säger Pernilla Flyg.

Haninge kommunen är samarbetspartner och hos Erik Josefsson på kommunens näringslivskontor är visionen att Östersjöns vrak ska ges status av världsarv.

I "branschretsar", marinarkelogerens, är entusiasmen total:

- Vattnen utanför Dalarö är lika intressanta som Egyptens pyramider.

Arkeolog Mikael Fredholm ser till att galjonsfiguren, ett lejon, inte torkar. Det kommer från Dalarövraket och ska tillbaka i vattnet igen.

Dykpark ska visa vrak för fler

"För oss marinarkeologer är de här vattnen mellan Mysingen och Jungfrufjärden lika intressanta som Egyptens pyramider." Niklas Eriksson, marinarkeolog från Statens maritima museer, berättar om de skeppsvrak och lämningar som finns i farvattnen kring Dalarö.

UNDER TVÅ VECKOR HAR DET så kallade Jutholmsvraket registrerats och inventerats - med tumstock och måttband har Niklas Eriksson och hans medarbetare kartlagt det forna handelskeppet in i minsta detalj. Det här är ett första steg mot en planerad dykpark i området. Ett knappt tiotal vrak förbereds för att en större publik ska kunna gå ner med certifierade dykguidar, och en utställningslokal planeras i det gamla tullhuset vid Dalarö kyrka.

- Här finns välbevarade vrak från olika historiska perioder och en dykpark skulle öppna upp en helt ny värld för en större publik, säger Niklas Eriksson.

Det blåser sydvästlig bris och Niklas Eriksson tittar ut mot Dalarö skans. På 15 meters djup, ett tiotal meter från Jutholmens strandlinje, vilar ett större handelsfartyg, förlist i början av 1700-talet och då lastat med tjära och stångjärn.

- Förmodligen överraskades fartyget av hårt väder, draggen brast, fartyget kastades mot land och försvann i djupet. I hundratals år har stora och små fartyg genomkorsat de här vattnen. De har legat och väntat på bättre väder, eller frusit inne under hårda isvintrar, berättar han.

HANINGE KOMMUN OCH STATENS maritima museer har påbörjat ett samarbete om en dykpark, och Erik Josefsson på kommunens näringslivskontor ser stora möjligheter.

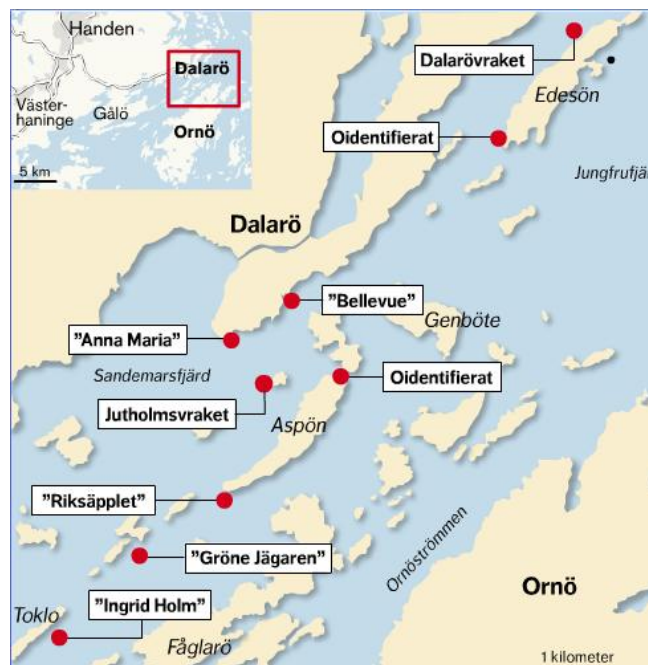
- Vår vision är att Östersjöns skeppsvrak ska ges status av världsarv, och att vi gemensamt kan skapa förutsättningar för en ökad tillgänglighet. Det gamla tullhuset kan få en central roll som besökscentrum. Och för det lokala näringslivet innebär en dykpark bara möjligheter, hävdar Erik Josefsson.

Knäckfrågan är lagstiftningen; Statens maritima museer vill både bevara och visa upp det kulturarv som finns utanför Dalarö.

Pernilla Flyg är museets projektledare för den planerade dykparken.

- Kulturminneslagen reglerar hur vi går vidare, ett förverkligande kräver dispens. Jag hoppas att en dykverksamhet med certifierade guider kan inledas under 2010, kanske kan vi smyga i gång redan hösten 2009, säger hon.

- Jag ser i framtiden också andra sätt att visa upp vraken för en större publik. Att "torrduka" framför en tv-skärm eller filmduk via kameraförsedda miniubåtar, som styrs med enkla joysticker, är en variant, förklarar Pernilla Flyg.

ÖSTERSJÖNS SKEPPSVRAK VÄCKER intresse över hela världen, och ofta följs marinarkelogernas arbete av utländska forskare, den här veckan av amerikanen Brendan Foley. Ett mer närgånget intresse visar sportdykare, trots att dykförbud råder vid vraken utanför Dalarö. Vid flera tillfällen har polisanmälan gjorts för fornminnesbrott.

- Lagen från 1967 är mycket tydlig. Även om vraken är välbevarade, finns gränser för yttre påfrestningar, betonar Niklas Eriksson.

Boende på Jutholmen, som tidigare var hemvist för Dalarös lotsar, larmar med jämna mellanrum om närgångna sportdykare. Dalarövraket, som ligger cirka 30 meter under vattenytan vid Edesön, är ännu ett vrak som lockar till illegal dykning.

Ett intressant fynd på Dalarövraket är en pistolkolv, tillverkad av valnötsträ.

Andra intressanta vrak utanför Dalarö är "Anna-Maria", "Ingrid Horn" "Riksäpplet" och "Gröne Jägaren".

"Anna-Maria", som ligger på 18 meters djup i Dalarös hamn, låg infrusen den kalla vintern 1709. Besättningen ombord värmdes sig med genom att elda i spisen i kabyssen. Efter middagen släcktes elden och besättningen gick på krogen. Snart slog hamnvakten larm, "'Anna-Maria' brinner!" Fartyget sjönk genom isen och försvann. De törstiga besättningsmännen dömdes till arreststraff, åtta dagar på vatten och bröd.

- Varje förlisning har sin egen förklaring, säger Niklas Eriksson, som leder arbetet med att samla fakta och dokumentera de vrak som blir aktuella för dykparken.

- Vi vill skapa en bank av fakta för att kunna följa hur vrakens tillstånd förändras över tid, exempelvis att mäta vraken mellan olika punkter. Och då är tumstocken fortfarande oslagbar, säger han.

Största skeppskyrkogården öppnas för civila dykare

HOLMÖGADD. Utanför Holmögadd har uppskattningsvis 400 fartyg förlist sedan 1800. Men området har varit militärt och stängt för dykning sedan 1940-talet. När dykförbudet nu hävts kan dykare börja leta i landets kanske största skeppskyrkogård.

HAVSYTAN ÄR PERFEKT, nästan spegelblank, när vi åker runt i den lilla gummibåten och spanar på ekolodet. Vrakpositionen är osäker, men en förutsättning för att hitta ångaren "Clio" är förstas att man letar. Och här letar vi, i Bottenvikens vatten utanför Umeå.

Erik Lindahl från Umeå har tidigare sökt efter "Clio", men utan resultat. Med sig har han Robert Eriksson och Patric Forsman som också är nyfikna på skatterna runt Holmögadd.

- Många fartyg är förstörda för att de ligger för grunt, men det finns naturligtvis pärlor, säger Robert Eriksson, dykare sedan 1981. Erik Lindahl håller med:

- Men det räcker inte med att hitta ett vrak. Vi vill också fastställa vilket det är, läsa sjöförklaringen och ta reda på mer om resan och lasten. Det är ett spännande pusselarbete där själva dykningen bara är en liten del. "CLIO" VAR PÅ VÄG till Spanien när hon för nästan exakt 100 år sedan, den 22 november 1908, sjönk efter grundstötning.

- Det fartyget är extra spännande för oss i och med att det är ett stålskrov. Det kan vara väldigt välbehållet. Jag har läst sjöförklaringen men jag blir inte riktigt klok på positionen, berättar Lindahl. Vi letar med ekolod. Att gå ner under ytan och söka på plats är helt otänkbart, sikten är sju till åtta meter, det går alldeles för långsamt i vatten och luften medger bara kortare sökningar.

- Man måste ha mycket tur eller rätt utrustning med så osäkra positioner som "Clios".

Uttrycket att hitta en nål i en höstack passar ganska bra, säger Erik Lindahl.

GRUNDEN SÖDER OM Holmögadd har under alla tider utgjort en ökad passage i Bottenviken. 1760 fick ön sin första fyr, något som hjälpte föga. Bara under 1800-talet skedde 400 kända grundstötningar. Några fartyg har dragits loss, andra gått till botten.

- Vrakbärgningar var till en bit in på 1900-talet en av huvudnäringarna på ön. Gick ett skepp på grund gick ryktet som en löpeld genom samhället, berättar Åke Sandström, expert på Holmöns historia. Priset för att dra loss båtar var en del av lasten, ofta en ganska stor del.

- Många kaptener vägrade först men ju närmare man kom den punkt när skeppet hotade att brytas sönder, desto mer medgörliga blev de, säger Sandström. Många hus på Holmön är

därför byggda av virke från sjöfarten, bland annat kyrkan.

ERIK LINDAHL NÄR drömmen att vara först på ett vrak.

- Med bottenkanner kommer vi att hitta "Clio". Men det ligger också ett Cessnaplan där ute.

Det hade fyra man ombord när det störtade 1966 och ingen har hittat det ännu. Det är ett annat av mina projekt. Patric Forsman har precis kravlat sig ur torrdräkten.

- Det finns massor av vrak där ute. Klart jag ska hit igen.

Robert Eriksson, Erik Lindahl och Patric Forsman söker efter vrak i ett stort område med hjälp av gps och ekolod.

Anders Boström DN 2008-09-28

UTFärder på gång

Inga planerade utfärder i dagsläget.
Ha koll på hemsidan för något ska vi väl hitta på snart.

Unikt underverk under ytan

"En besöksattraktion i världsklass". Så beskrevs Linnétornet på en miljökonferens i Malmö i år. Fast än så länge går det inte att besöka. Efter tio år är projektet fortfarande på idéstadiet.

MÖLLE. Ett torn vid spetsen av Kullaberg, som ska sträcka sig 22 meter ner från vattenytan, ska göra det möjligt för besökare att ta sig till havsbotten. Men det ska inte endast attrahera turister, utan även bidra till information i klimatfrågan.

Linnétornet ska bestå av tolv våningar, åtta av dessa sträcker sig under vattnet till havsbotten, som är 22 meter ner. Tornet ska vara fastgjutet i berggrunden och ligga så nära bergskanten som möjligt. Detta för att det ska vara möjligt för de besökande att beskåda djurlivet både på bergsväggen och utåt sundet.

Förutom en turistattraktion så kan undervattentornet bland annat även innehålla ett laboratorium, en dykssluss på bottenplan och konferensrum ovanför vattenytan.

Linnétornet ska ligga vid spetsen av Kullaberg, mer precist vid Åkersberget. Platsen valdes inte enbart på grund av omgivningen, utan även för att det är lätt åtkomligt. Entrén nås via stigar från både stora parkeringen och fyrplatsen, som redan existerar. Väl framme på plats tar besökaren sig in i tornet via en inbyggd brygga

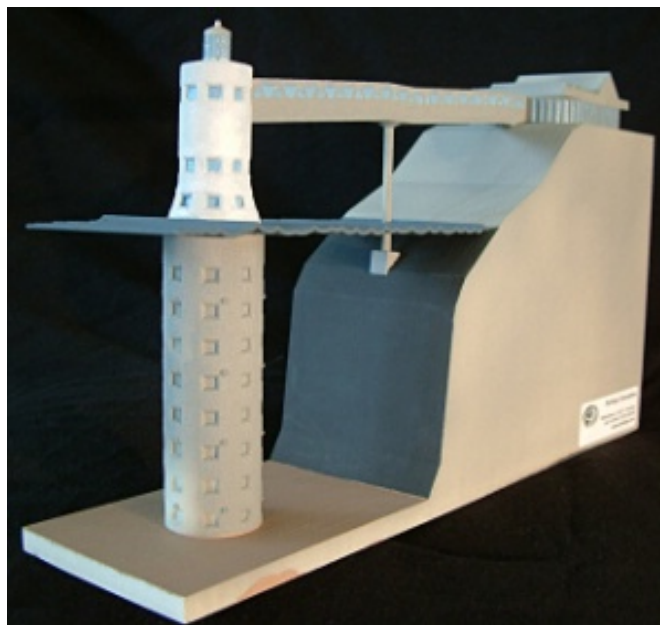

Bild från <http://linnetornet.se>

Källa:

<http://hd.se/hoganas/2008/07/14/unikt-undervattens-underverk/?flik=diskuterat>

grodbladet

AQUA-SPORT

BUTIKEN FÖR DYKARE

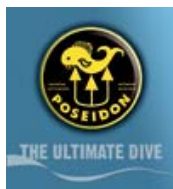
Dykarskola
Försäljning
Dyksällskap
Dykutfärder

Luftfyllning 200-300 Bar **Grodmannspris 10:-**

Service på regulatorer, dräkter och apparater.

Fullständig service av Poseidon's sortiment

Räntefritt hyrköp på 12 månader

Välkommen till oss på Katarina Bangata 79

Tel 08 - 6447878 6411440 Fax 08 - 6426200

Mail: info@aqua-sport.se www.aqua-sport.se

SwedTech Diving

Teknisk Dykträning

- Intro to Tech
- Technical Diver 1
- Technical Diver 2
- Wreck diver 1
- Wreck diver 2
- Mixed gas blender

- Kursschema
- Utbildningsmaterial

- Dykupdrag
- Utfärder/Resor
- Försäljning

Välkommen till SwedTech Diving...

SwedTech Divings inriktning är i första hand teknisk dykning. För att kunna njuta av avancerad dykning krävs en bred kunskap och ett högt säkerhetstänkande. SwedTech Divings mål är att skapa balanserade dykare som med rätt attityd och rätt träning kan utföra dykning utanför den traditionella sportdykningens gränser. Teknisk dykträning är krävande, men belöningen i form av de dyk som kan utföras efter avklarad utbildning är värd varenda svett-droppe.

Är du intresserad av den ultimata dykupplevelsen? SwedTech Diving hjälper dig att nå dit.

SwedTech Diving
email: diving_mike@yahoo.com phone: +46 (0)70-958 59 39
org. nr: 6307260171